

ת"פ 27000/10/18 - מדינת ישראל נגד שלמה ימטה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 27000-10-18 מדינת ישראל נ' ימטה

בפני
כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

שלמה ימטה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד יפית ברדה, שלוחת תביעות ראשל"צ

ב"כ הנאשם: עו"ד נעמי כהן, הסגוריה הציבורית

גזר דין

רקע ועובדות

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו ובמסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן, בעבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע**, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ו**כניסה למקום המשמש מגורי אדם או תפילה בכוונה לבצע גניבה או פשע**, לפי סעיף 406 (א) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קשרו הנאשם ושניים אחרים קשר להתפרץ לבית בראשון לציון. לשם כך תצפתו הנאשם והאחרים על הבית ולמדו את הרגלי בני הבית והשעות בהן יצאו ממנו. ביום 4.10.2018, הגיעו הנאשם והאחרים למקום, המתוכם כשעתיים עד שאחת מבנות הבית יצאה ממנו, אז נכנסו לקומה התחתונה דרך דלת הסלון שהושארה פתוחה בקומת הקרקע, כשבידי אחד מהם לוח, ובזמן שבקומה העליונה שהתה עובדת ניקיון. הנאשם והאחרים פתחו ארונות בבית, כשהם עוטים כפפות על ידיהם. בשלב מסוים ירדה עובדת הניקיון לקומה הראשונה, והנאשם תפס בידה ומשך אותה חזרה לקומה העליונה, כשאתו אחד האחרים. השניים ירדו חזרה לקומה התחתונה, ובשעה שלא הבחינו בה, יצאה עובדת הניקיון החוצה בריצה.

3. בהתאם להסכמת הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן. בהמשך, ולבקשת באת כוחו, הופנה הנאשם לממונה על עבודות השירות. מחוות דעת מיום 1.7.2019 עלה שהנאשם נמצא כשיר לרצות עונש מאסר בדרך של

עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם לא נשא אופי חיובי, זאת בלשון המעטה. מהתסקיר עולה שהנאשם נמצא מזה תקופה ממושכת בתהליך של הידרדרות, כאשר ניסיונות לבלום את מצבו לא עלו יפה. עוד עולה מהתסקיר שהנאשם מנהל אורח חיים עברייני מגיל צעיר ונעדר תמיכה משפחתית. לאור ניסיונות טיפול קודמים שכשלו והיעדר מוטיבציה לשיקום כיום, לא מצא שירות המבחן מקום לגבש תכנית טיפולית עבור הנאשם, והמליץ להטיל עליו עונש של מאסר בפועל.

ראיות לעונש

5. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, מעודכן ליום 14.7.2019 (ת/1).

מטעם הנאשם הוגש סיכום אשפוזו של בנו הצעיר, מיום 26.12.2018 (נ/1).

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, ולכך שעונשי מאסר שהוטלו עליו בעבר לא הרתיעו אותו. עוד הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם, ובכלל זה הפגיעה בביטחון האישי וברכוש. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגישה ב"כ המאשימה את העובדה שהנאשם וחבריו נתקלו בעובדת הניקיון ששהתה בבית, ואת הטראומה אותה חוותה העובדת. עוד נטען שלמעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה שהנאשם לא הבין את הפסול במעשיו, לא נרתם להליך טיפולי, ובתוך כך סירב לבצע בדיקה לאיתור שרידי סם. לזכותו של הנאשם ציינה את הודאתו במיוחס לו. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, והגישה פסיקה התומכת בעמדתה זו. בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ביקשה להשית עליו עונש מאסר בפועל באמצע המתחם, זאת לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וחתימה על התחייבות.

7. ב"כ הנאשם הדגישה שהנאשם הורשע בעבירה של כניסה למקום מגורים ולא בעבירת התפרצות למקום מגורים, ובשל כך הפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה אינה רלוונטית לקביעת המתחם העונשי. עוד ציינה שהנאשם לקח אחריות על מעשיו כבר במהלך חקירתו ושיתף פעולה עם חוקריו באופן מלא. לדבריה, התכנון שקדם לביצוע העבירה נועד למנוע היתקלות של הנאשם וחבריו עם בני הבית, וטענה שהנאשם הוביל את עובדת הניקיון לקומה העליונה תוך שהוא מגן עליה מפני האחרים שרצו לקשור אותה. לעניין עברו הפלילי של הנאשם, ציינה כי את עבירת הרכוש האחרונה ביצע בהיותו קטין, ואילו כיום הוא אב לשני ילדים קטנים. ביחס לתסקיר נטען שהנאשם התקשה "להתחבר" לקבוצה הטיפולית. עוד צוין שהנאשם שוהה במעצר בית מזה 9 חודשים, והקפיד לשמור על תנאי השחרור שנקבעו לו. לאור כל אלו, עתרה ב"כ הנאשם להשית עליו עונש מקסימלי של 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

8. הנאשם בחר שלא לנצל את זכות המילה האחרונה.

דין - קביעת מתחם הענישה

9. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה יש לתת את הדעת לעיקרון ההלימה, אשר משמעותו הינה קביעת יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו, כאשר על בית המשפט להתחשב בשלושה גורמים: האחד - הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם; השני - נסיבות הקשורות לביצוע העבירה; השלישי - מדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים החברתיים שנפגעו

10. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שמירה על קניינו של אדם ושמירה על פרטיותו. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרת עבירות הכניסה וההתפרצות לבית מגורים ועל הפגיעה בתחושת הביטחון האישי של קורבן העבירה.

כך למשל בבש"פ 45/10 מסרואה נ' מדינת ישראל (8.1.2010) קבע השופט י. עמית:

"חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גם בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה."

וברע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.2008) קבע השופט ח. מלצר:

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבתו של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ"עבירות רכוש", נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם."

על הצורך להחמיר בענישה בעבירות של התפרצות לדירה ורכוש בכלל, עמד השופט א. רובינשטיין ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.8.2008):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות

ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשוכם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד..."

11. במקרה שלפנינו מידת הפגיעה בערך המוגן הינה בינונית - גבוהה, זאת בשים לב לכך שעובדת הניקיון שהתה בבית במועד ביצוע העבירה, ואף נוצר מגע פיזי בינה לבין הנאשם, כאשר הנאשם אחז בה, בשעה שהנאשם או מי מחבריו אחזו בלום. פגיעה נוספת בתחושת הביטחון האישי ובפרטיותם של בעלי הבית נובעת מכך שהנאשם וחבריו פתחו את ארונות הבית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

12. הנאשם תכנן את כניסתו לבית וחבר לאחרים לצורך ביצוע העבירה. בתוך כך תצפתו הנאשם והאחרים על הבית במשך כשבוע על מנת ללמוד את הרגלי בני הבית ואת השעות בהן נעדרו ממנו. ביום האירוע תצפתו הנאשם וחבריו על הבית במשך כשעתיים טרם כניסתם אליו, כאשר גם בפרק זמן זה לא נמלכו בדעתם. בשעה שסברו הנאשם וחבריו שהמקום שומם מאדם, נכנסו לבית, כשבידי אחד מהם לום, אשר לא שימש לצורך פריצה.

הנאשם נתקל, כאמור, באחת מבנות הבית, עובדת הניקיון, ולמפגש מעין זה פוטנציאל התלקחות גבוה, אשר יכול היה להיגרר לאירוע אליים. מכתב האישום לא עולה שנעשה שימוש כלשהו בלום, אולם לא מן הנמנע שכאשר פורץ נכנס לבית כשהוא מצויד בנשק קר, הוא לא יהסס להשתמש בו בשעת הדחק.

על אף שהנאשם לא הואשם בעבירה של תקיפה, לא ניתן להתעלם מכך שהוא הוביל את עובדת הניקיון חזרה לקומה העליונה של הבית, תוך שמשך בידה. בעניין זה טענה ב"כ הנאשם שמשיכת עובדת הניקיון נועדה להרחיקה מהמקום, וכי לנאשם לא הייתה כל כוונה להרע לה. יש לציין שמכתב האישום לא ברור מה הייתה מטרתו של הנאשם כאשר פעל כפי שפעל, אולם מתקשה אני לקבל את הטענה שמעשיו לא הטילו על העובדת אימה, בפרט כאשר חברו של הנאשם עלה עמו לקומה העליונה.

ב"כ הנאשם טענה שהתצפית על הבית נועדה למנוע התקלות עם בני הבית, אולם אני סבור שאין בכך כדי לשנות מן העובדה שהנאשם תכנן את הכניסה לבית מבעוד מועד, ושכסופו של דבר נכנס לבית כשהוא מצויד בלום.

לטענת הנאשם בפני קצינת המבחן, הוא ביצע את העבירות על רקע חובות כספיים לשוק האפור.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. סקירת גזרי הדין בעבירה של כניסה למקום מגורים במטרה לבצע פשע מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל. עונשים מקלים יותר, כמו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הוטלו במקרים נדירים או במקרים בהם עברו נאשמים הליכי שיקום.

א. ברע"פ 5240/17 אבו עג'אג' נ' מדינת ישראל (29.6.2017), אושר

עונש של 13 חודשי מאסר בפועל, שלאחר הפעלת עונש מאסר מותנה הצטברו לכדי

19 חודשי מאסר, לנאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של כניסה למקום מגורים וגניבה ביחד עם אחר.

ב. ברע"פ 7329/14 אדלר נ' מדינת ישראל (4.11.2014), אושר עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, שלאחר הפעלת מאסר מותנה, הצטבר לכדי 30 חודשי מאסר, לנאשם

שהורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של כניסה למקום מגורים וגניבה. באותן נסיבות נכנס הנאשם למקום מגורים וגנב שני כרטיסי אשראי, מסמכים וכסף מזומן.

ג. ברע"פ 4928/09 חדד נ' מדינת ישראל (15.6.2009), אושר עונש של 12 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת שני מאסרים מותנים הצטבר לכדי 36 חודשי מאסר, לנאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של כניסה למקום מגורים. הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, נתפס בכף על ידי המתלוננת, והתסקיר בעניינו העלה כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה.

ד. ברע"פ 4321/10 פלוני נ' מדינת ישראל (8.6.2010), אושר עונש של 12 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר על תנאי הצטברו לכדי 24 חודשי מאסר, שנגזר על נאשם שהורשע בעבירות של כניסה למקום מגורים ביחד עם אחרים, החזקת רכוש חשוד כגנוב וקשירת קשר לביצוע פשע. לנאשם עבר פלילי מכביד.

ה. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 39268-08-17 סיידי נ' מדינת ישראל (22.11.2017), הפחית בית המשפט המחוזי, "מנימוקים שלפנים משורת הדין", מעונשו של נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של כניסה למקום מגורים וגניבת תכשיטים. לנאשם עבר פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות, ותסקיר בעניינו המליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר, כאשר על הנאשם הושת עונש של 11 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי. בנסיבות אותו מקרה מצא בית המשפט המחוזי לקבוע רצפת מתחם נמוכה יותר, וגזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר.

ו. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 57733-03-15 סוויסה נ' מדינת ישראל (14.4.2015), אושר ברובו עונש של 11 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת שני מאסרים מותנים הצטברו לכדי 19 חודשי מאסר, לנאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של כניסה למקום מגורים וגניבה. הנאשם נכנס לבית מגורים, גנב שרשרת ונתפס בכף על ידי אחד מיושבי הבית. לנאשם נסיבות חיים קשות ועבר פלילי מכביד ביותר. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר. בשל הסכמת הצדדים קוצר במסגרת הערעור עונשו של הנאשם ב-10 ימים.

ז. בת"פ (ב"ש) 50969-06-12 מדינת ישראל נ' ממיסטרוב ואח' (19.12.2012),

הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתם בעבירה של כניסה למקום מגורים. באותו מקרה נוצר מגע בין הנאשמים לבין המתלוננת. לאחר שנקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר, הוטל על נאשם 1, נעדר עבר פלילי, עונש של 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, ואילו על נאשם 2, בעל עבר פלילי מכביד, הושתו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו של נאשם 2 נדחה [עפ"ג (ב"ש) 39070-02-13].

ח. בת"פ (ק"ש) 38016-08-15 מדינת ישראל נ' ביטון ואח' (1.3.2016), הורשעו הנאשמים, לאחר ניהול הוכחות, בכניסה למקום מגורים וקשירת קשר לביצוע פשע. על שני הנאשמים, בעלי עבר פלילי מכביד, נגזר עונש של 10 חודשי מאסר וענישה נלווית לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 7 ל-14 חודשי מאסר.

ט. בת"פ (רח"פ) 67729-03-17 מדינת ישראל נ' איטגב (19.2.2018), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של כניסה למקום מגורים, והושת עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. באותן נסיבות נכנס הנאשם למקום מגורים ונטל תיק עם מסמכים, כרטיסי מתנה וכסף מזומן בסך של כ-900 ש"ח. לנאשם עבר פלילי מכביד, והתסקיר בעניינו היה חיובי. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ (י-ם) 41409-09-13 מדינת ישראל נ' גרדאת (9.1.2014), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו, בעבירות של כניסה למקום מגורים ושהייה לא חוקית בישראל. באותו מקרה נכנס הנאשם לבית מגורים שעה שהמתלונן שהה בבית ובהמשך נתקלו השניים זה בזה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-22 חודשי מאסר, כשעל הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושתו 9.5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

יא. בת"פ (ק"ש) 44588-10-15 תביעות צפת נ' פודרצ'ה (18.5.2016), הושת עונש של 12 חודשי מאסר וענישה נלווית, על נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של כניסה למקום מגורים, ניסיון גניבה וגניבת 1,470 ₪. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר.

יב. בת"פ (פ"ת) 56329-10-13 מדינת ישראל נ' ג'ומעה (17.11.2014), נגזר עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של כניסה למקום מגורים. התסקיר בעניינו נשא אופי חיובי והמליץ על צו של"צ. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר.

יג. בת"פ (כ"ס) 48165-05-14 מדינת ישראל נ' אבו עיד (2.3.2015), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין וכניסה למקום מגורים. בעת ביצוע המעשים נתקל הנאשם בבני הבית. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הושת עונש של 13 חודשי מאסר

בפועל, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטבר לכדי 26 חודשי מאסר.

14. מטעם המאשימה הוגשו גזרי הדין הבאים:

א. ברע"פ 4352/13 פלוני נ' מדינת ישראל (1.9.2013), אושר עונש של 24 חודשי מאסר, אשר לאחר הפעלת עונשי מאסר מותנים הצטבר לכדי 3 שנים וחצי, לנאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של התפרצות לדירת מגורים. לנאשם עבר פלילי מכביד.

ב. בע"פ (חי') 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.2013), הוחמר עונשו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של התפרצות בצוותא למקום מגורים, והועמד על 15 חודשי מאסר בפועל.

ג. בת"פ (רמלה) 33654-06-18 מדינת ישראל נ' סרחאן (7.7.2019), נגזר עונש של 30 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטבר לכדי 36 חודשי מאסר, על נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של התפרצות למקום מגורים, ניסיון תקיפה והחזקת כלי פריצה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-48 חודשי מאסר. יש לציין שגזר הדין אינו חלוט.

עיננו הרואות, שפסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה, ניתנו במקרים בהם הורשעו נאשמים בביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים, שהעונש המרבי הקבוע לצדה עומד על 7 שנות מאסר, בעוד שהעבירה בה הורשע הנאשם במקרה שלפנינו היא כניסה למקום מגורים, אשר העונש המרבי הקבוע לצדה עומד על 5 שנות מאסר. לפיכך, יכולים פסקי הדין להוות לכל היותר אמת מידה מסוימת לקביעת מתחם העונש ההולם, אולם אין ללמוד מהם גזירה שווה לענייננו.

15. נוכח כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות בהם חבר הנאשם לאנשים נוספים לצורך הכניסה לבית, כאשר למעשה קדם תכנון, וכאשר במהלך ביצוע העבירה נתקלו העבריינים באחד מבני הבית, נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, מתחם שהינו קרוב מאוד למתחם העונשי שנקבע לביצוע עבירת התפרצות לדירה בנסיבות שאינן מחמירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. הנאשם, כבן 29, הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר, כמו גם את הצורך להעיד את עדי התביעה הרבים המפורטים בכתב האישום. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם חווה הזנחה בילדותו, גדל במשפחה שסבלה ממוצקה כלכלית, ועבד מגיל צעיר בעבודות שונות על מנת לסייע בפרנסת משפחתו. לנאשם בת זוג והוא אב לשני ילדים. מ-1/ עולה שבעבר סבל בנו הקטן מבעיות רפואיות שונות.

לצד זאת, יש לתת את הדעת לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, הכולל 5 הרשעות קודמות שעניין 22 תיקים פליליים בהם הורשע לאורך השנים, הראשון שבהם נפתח בהיותו בגיל 15. בין היתר הורשע הנאשם בביצוע עבירות של פריצה לרכב וסחר בסם מסוכן. הנאשם ריצה 3 עונשי מאסר ממושכים, הארוך שבהם למשך 20 חודשים. על אף שעבירות

הרכוש בהן הורשע הנאשם בוצעו לפני זמן רב, בהיותו קטין, הרי שמאז ביצע הנאשם עבירות חמורות לא פחות, בגין אף ריצה כאמור עונשי מאסר. לא נעלם מעיני שהרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2013 על עבירה אותה ביצע בשנת 2011.

17. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם התנהל לאורך השנים באופן בלתי יציב, ניהל קשרים עברייניים, והתנהל על פי נורמות ודפוסים עברייניים בחשיבה ובהתנהגות. הנאשם העיד על כך שבילדותו התנסה בצריכת סמים ואלכוהול, אולם בשנים האחרונות נמנע מכך. לצד זאת, סירב הנאשם למסור במסגרת ההליך הנוכחי בדיקות שתן לאיתור שרידי סם.

כאמור, מסר הנאשם לקצינת המבחן שביצע את העבירות על רקע חובות כספיים.

הנאשם שולב במסגרת הליכי המעצר בקבוצה טיפולית, אולם לאחר מספר מפגשים בודדים, עזב את הקבוצה על דעת עצמו. לקצינת המבחן מסר הנאשם שלא ראה ערך בהמשך הטיפול. מהאמור עולה שהנאשם לא שיתף פעולה בהליך השיקומי.

מעברו הפלילי של הנאשם עולה שסנקציות משפטיות קודמות שהושטו עליו לא היוו גורם מרתיע עבורו. להערכת שירות המבחן, הנאשם אינו מגלה הבנה לפסול שבהתנהגותו, הוא אינו מבטא הזדהות עם הנזקים שגרם ועם הפגיעה באחרים, והינו בעל כישורים אמפתיים נמוכים.

סוף דבר

18. נוכח כל האמור, בשים לב להודאתו של הנאשם ונסיבותיו האישיות מצד אחד, כמו גם פרק הזמן בו ישב במעצר בית, ומנגד עברו הפלילי המכביד, עונשי המאסר שריצה, והיעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, יש להטיל עליו עונש הנמצא ברף הבינוני של המתחם. לאור מכלול הנסיבות, ובפרט עברו הפלילי, חומרת העבירה והיעדר אופק שיקומי, מצאתי שלא ניתן להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

לעניין עתירת המאשימה להטלת קנס כספי, נתתי דעתי למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, שעמד כאמור ברקע לביצוע העבירות, היותו מפרנס של שני ילדיו הקטנים ומשך המאסר שבכוונתי להטיל עליו, ומצאתי, לפנים משורת הדין, להימנע מהטלת הקנס.

19. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 13 חודשים, בניכוי הימים בהם ישב במעצר
5.10.2018-14.11.2018.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן הכליאה "ניצן", ביום 3.10.2019 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של
עמוד 8

שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ב. מאסר למשך 9 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 5 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. התחייבות בסך 10,000 ש"ח להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר מביצוע עבירת רכוש מסוג פשע. ההתחייבות תיחתם עד ליום 25.8.2019. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 10 ימים.

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ לבעל הבית (ע"ת 12 בכתב האישום המתוקן). הפיצוי ישולם עד ליום 1.12.2019. לבקשת ב"כ הנאשם סכום כסף שהופקד במסגרת הליכי המעצר ישמש לתשלום הפיצוי. היתרה תושב לנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

20. המוצגים יושמדו.

21. ההתחייבות והערבויות שנחתמו וכן הפיקדון שהופקד במסגרת הליכי המעצר ישמשו להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי עונש המאסר. לאחר תחילת ריצוי עונש המאסר, ניתן יהיה לקזז את סכום הפיצוי כאשר היתרה תושב לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי-מרכז לוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אב תשע"ט, 18 אוגוסט 2019, בנוכחות הצדדים.